

Vysoké učení technické v Brně
Fakulta architektury
Poříčí 273/5, 63900 Brno 39

Zadání diplomové práce

Číslo diplomové práce: FA-DIP0056/2012
Ústav: Ústav navrhování II.
Student(ka): **Bc. Jana Nebesářová**
Studijní program: Architektura a urbanismus (N3501)
Studijní obor: Architektura (3501T002)
Vedoucí diplomové práce: **Ing. arch. Jan Sochor**
Konzultanti diplomové práce:

Akademický rok: **2012/13**

Název diplomové práce:

Kulturní centrum Kopřivnice

Zadání diplomové práce:

Cílem práce je nalezení přístupu k řešení transformace kulturních staveb ze 70. - 80. let 20. století, které postupně zastarávají jak technicky, tak morálně. Takovým příkladem může být konglomerát kulturního domu, kina a technického muzea, který se nachází v centrální zóně města Kopřivnice, jež po radikální asanaci v druhé polovině 20. století nedošla definitivní ucelené a funkční podoby.

Osnova:

Zahájení diplomové práce bude 18. února 2013

P.01 Zadání diplomové práce ve školním roce 2012/2013 (doc)

P.02 Mapový podklad - katastrální mapa (dwg)

P.03 Digitální podklad - zaměření stávajícího objektu kulturního domu a technického muzea (dwg)

Ateliérové práce z předchozích semestrů modulu

Odevzdání projektu bude 13. května 2013

Pokyny k vypracování:

Způsob odevzdávání prací se řídí směrnicí rektora 2/2009

(https://intra.fa.vutbr.cz/uploads/stud_studium/100112_133806-90/PRAVIDLA_ODEVZDAVANI_09-10.pdf).

Minimální obsah zpracování:

- Širší vztahy v měřítku 1:1000/1:2000, dokumentující vztah mezi stávající a navrženou urbanistickou strukturou.
- Situace v měřítku 1:500.
- Půdorysy, řezy a pohledy v měřítku 1:200.
- Minimálně dvě perspektivní zobrazení exteriéru (zákresy do fotografie), co možná nejlépe zachycující charakter zvoleného řešení. Konkrétní stanoviště budou stanovena v průběhu práce.
- Minimálně jedno perspektivní zobrazení interiéru budovy co možná nejlépe zachycující charakter zvoleného řešení.
- Technologická studie - tj. konstrukční schéma objektu v měřítku 1:500 a typický řez fasádou v měřítku 1:10.
- Průvodní zpráva na formátu A4 (297 x 210 mm) na výšku. Maximální rozsah zprávy bude 5 normostran (60 úhozů na řádek, 30 řádků na stranu - tj. písmo Arial, velikost 12, řádkování odstavce 1.5, okraje 25 mm).

Doplňující informace k pokynům pro vypracování:

Kromě odevzdávaných věcí dle směrnice výrazně doporučujeme připravit diplomovou práci k obhajobě na podlepených (např. Kapaplast) panelech A1, které budou prezentovány u komise. Po zkušenostech z předchozích let je tento způsob prezentace spolehlivý a odpovídá významu diplomové práce. Obhajobu lze doplnit audiovizuální prezentací, která by se ovšem měla lišit od prezentace na panelech (neduplikovat, doplnit, využít možností AV prezentace).

Paré A3 ve dvou vyhotoveních - jedno pro oponenta, jedno pro vedoucího práce, obě pak budou k dispozici u komise.

Pro obhajobu připravit i materiály z předchozích semestrů včetně tzv. "manuálu".

Seznam odborné literatury:

Neufert, E.: navrhování staveb

Norberg-Schulz, Ch.: Genius loci

Valena, T.: Město a topografie

Gehl, J.: Život mezi budovami

Gehl, J.: Města pro lidi

Gehl, J.: Nové městské prostory

Související ČSN, EN, vyhlášky a předpisy

Rozsah grafických prací:

Zanalyzujte stav a problémy současného kulturního domu, kina a technického muzea v Kopřivnici, vyhodnoťte jej a navrhněte odpovídající řešení jeho transformace. Při práci využijte veškerých podkladů a materiálů, které jste získali nebo sami zpracovali v průběhu předchozí práce v rámci modulu Res Publica.

Způsob zpracování:

A) panel B1

panel (formát B1 - 700x1000) na výšku, podlepený na lehkém podkladu pro prezentační účely (např. Kapaplast) tloušťky 3-5 mm. Panel bude obsahovat:

grafické přílohy dle pokynů k vypracování

průvodní zprávu (může být uvedena v redukovaném rozsahu)

označení návrhu - viz níže;

B) tištěné paré - portfolio diplomové práce:

2 kopie kompletní práce ve formátu A3, paré budou obsahovat:

shrnutí analytické části práce

veškeré grafické přílohy dle pokynů k vypracování

označení návrhu - viz níže

C) CD:

1 kopie CD se všemi přílohami ve formátu PDF (panel ve formátu PDF, průvodní zpráva ve formátu DOC); CD bude označeno obdobně jako návrh!

D) Elektronická forma:

elektronické odevzdání práce na intranetu školy dle příslušného dodatku ke směrnici děkana.

Identifikace:

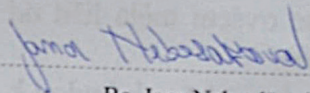
Podrobnosti označení návrhu budou dopřesněny v průběhu práce.

Seznam odborné literatury:

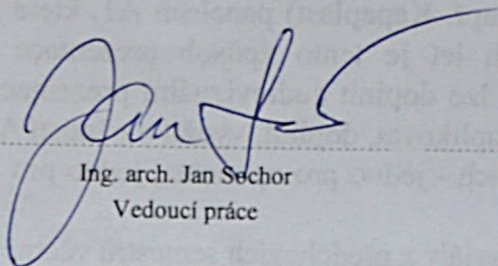
Termín zadání diplomové práce: 18.2.2013

Termín odevzdání diplomové práce: 13.5.2013

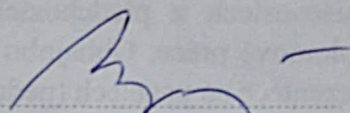
Diplomová práce se odevzdává v rozsahu stanoveném vedoucím práce; současně se odevzdává 1 výstavní panel formátu B1 a diplomová práce v elektronické podobě.

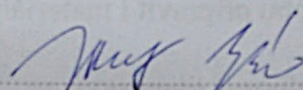
Bc. Jana Nebesářová
Student(ka)

Ing. arch. Jan Sechor
Vedoucí práce

Ing. Vítězslav Nový
Vedoucí ústavu

doc. Ing. Josef Chybík, CSc.
Děkan

V Brně, dne 18.2.2013

Úvod

Na první pohled poměrně neatraktivní téma rekonstrukce kulturního domu z přelomu 80. a 90. let na malém městě se v průběhu práce stalo velmi aktuálním a zajímavým hledáním odpovědí na problémy nejen samotné stavby, ale i stavu městského centra a moderní funkce kultury ve společnosti.

Kopřivnice proslula díky automobilce Tatra, která jí ve 20. století přinesla obrovský rozvoj a mnoho příležitostí, ale bohužel i nekoncepční urbanistické řešení městské zástavby, které se odráží v neutěšeném stavu centra. V minulých semestrech jsme pro Kopřivnici připravili několik vizí rozvoje a urbanistických návrhů pro různé městské oblasti.

Návrh nového kulturního centra je logickým završením celé práce pro Kopřivnici, protože stav městského centra a jeho kulturních staveb vypovídá o celkovém stavu města a společnosti.

Princip (koncept) transformace

V dnešní době objekt kulturního domu s muzeem Tatry slučuje mnoho funkcí. Kulturní dům v sobě zahrnuje kromě hlavního sálu a s ním spojených funkcí také divadelní sál, zrcadlový sál, restauraci, infocentrum a dokonce knihovnu. Budova muzea kromě expozic Zátpek a Tatra obsahuje i kino, bar a několik pronajímatelných kanceláří. Pod oběma objekty navíc stojí suterénní patro (bývalý kryt), které je ve špatném technickém stavu, částečně je využíváno jako technické zázemí nebo klubovny, ale některé jeho části jsou prázdné. Už z tohoto popisu je patrné, že objekt i jeho provoz je složitý. Stavba disponuje velkým množstvím nevyužitých a neosvětlených chodeb, zbytkových prostorů, umístěných v různých výškových úrovních.

Mým konceptem rekonstrukce je částečná demolice objektu, která zachovává funkční části a vhodně doplňuje urbanistickou strukturu. Odbouráním „vnitrobloku“ muzea vzniká nové členění kulturního centra na čtyři menší objekty a sevřený veřejný prostor.

Každý ze čtyř objektů má svoji vlastní funkční náplň – kulturní centrum, kino, knihovna a centrum tance a kreativity pro mladé. V návrhu těchto domů se promítají společné principy.

Urbanistické řešení

Zásah a změnu nevyžaduje pouze konkrétní stavba, ale celé město. Nová významná stavba může být pro své okolí velkým impulsem ke změně, proto je součástí řešení i přesunutí muzea do průmyslového areálu Tatry. Muzeum by v rekonverzované hale mohlo nabýt velmi moderní podoby a mohlo by být podnětem nového využití starých továrních hal jako center nových technologií, vědy a vzdělávání. Tím by mohlo dojít k otevření průmyslového areálu směrem do města.

Odsunutí muzea není náhodné, sleduje historicky nejvýznamnější pěší trasu (hlavní vstup do Tatry), jejíž směr je v konceptu města zachován a používán, ale cesta je za městským úřadem násilně přerušena.

Tato osa je v návrhu znovu zdůrazněna, odkryta a je jí přiřazena velká důležitost, neboť spojuje dvě nejzajímavější stavby Kopřivnice. Na tuto osu jasně navazují různorodé veřejné prostory.

Nové kulturní centrum může být obdobným impulsem pro rozvoj centra města - ovlivní vazby v okolí a přinese nové příležitosti. Samotná stavba leží v průsečíku několika významných os – relaxační zóna okolo řeky Kopřivničky, hlavní pěší trasa mezi muzeem a kulturním centrem a také je středem celé kompozice městského prostoru, který v dnešní době utváří především dominanty městského úřadu a hotelu Tatra.

Částečnou demolicí muzea a kulturního domu vzniká vnitroblok, který má funkci intimního veřejného prostoru. Vzniká vstupní piazzetta pro všechny nové objekty, která stojí na suterénním patře parkování. Piazzetta je oproti hlavní pěší třídě lehce vyzvednuta, takže je jasně vymezena, ale nevytváří bariéru.

Architektonické řešení

Navržená kruhová hmota reaguje na okolní nesourodou zástavbu a na umístění v samém středu kompozice centra. Výrazná forma je perlou města, která na sebe upoutá veškerou pozornost.

Tvar však nezůstal pouze u formální elipsy, ale sleduje vnitřní dění. To znamená, že v místech, kde vnitřní funkce vyžaduje více prostoru, se tvar rozšiřuje. Vzniká tak téměř organický forma.

Organický tvar je podporován i vertikálním vzhledem stavby. Plášť z bílých lamel různé délky vytváří křivku, která zdůrazňuje vstupy a přizpůsobuje se terénu.

Vnitřní prostor se snaží vyrovnat s původní nízkou světlou výškou a vytvořit i přesto velkorysé prostory odpovídající kulturnímu charakteru stavby. Proto je stavba na několika místech protnuta otevřenými galeriemi, ve kterých jsou umístěny vertikální komunikace. Tyto otevřené prostory navíc pomáhají hlouběji prosvětlit stavbu. Také konstrukční řešení a zavěšení fasády napomáhá vytvořit dojem volného prostoru – stropy jsou odsazeny od fasády na šířku konstrukčních nosníků (800- 1000mm). Vnitřní prostor tak není uzavřen pevnou fasádou, ale volně ubíhá do horních nebo spodních pater, od kterých ho dělí jen skleněné zábradlí.

Fasáda objektu reflektuje vnitřní členění prostoru – bílé stínící lamely jsou naprosto otevřeny pouze v místech převýšených prostorů.

Prostor je doplněn pouze o několik plovoucích kostek zázemí a barů. Aby bylo možné udržet čistotu volných půdorysů je většina zázemí umístěna v podzemním patře.

Ostatní stavby – základní řešení, fasády

Knihovna vzniká z části bývalého atria v muzeu. Kromě hlavního vstupu z piazzetty je do ní možné vstoupit i ze spodní ulice, která má vazbu na školní budovu přes ulici. Na pěti patrech se rozkládá funkce moderní knihovny v měřítku malého města. Knihovna je opět protnuta otevřeným prostorem přes 4 podlaží – atriem, které přináší

potřebné osvětlení. Prostorové řešení je jednoduché a otevřené. Jako fasáda jsou navrženy betonové sendvičové panely s kruhovými otvory.

Kino využívá stávající kinosál a návrh pouze upravuje jeho vstup a zázemí. Ve spodním patře je vedle foyeru kina navíc umístěno infocentrum. Jednotlivá patra kina jsou opět spojena otevřeným schodištěm a prosvětlující galerií. Fasáda je navržena z cihelné přizdívky.

Centrum tance a kreativity je nejméně formální budovou celého areálu. Vzniká zachováním celé ocelové konstrukce bývalé expozice nákladních vozidel. Tato modrá šikmina je nyní architektonicky hrůzně vyhlížejícím kouskem, nicméně už svým umístěním u hlavního příjezdu do města, je pro Kopřivnici typická. Proto jsem její formu téměř zachovala - pouze jí zjednodušila a dala jí nový obal. V interiéru jsou umístěny sály pro tanec, hudbu a výtvarné umění. Vše je zabaleno do hliníkových perforovaných panelů, jejichž řešení připomíná graffiti.

Pod piazzettou je ze stávajícího skeletu vytvořeno parkování. Rozpony konstrukcí nejsou ideální, ale přesto vzniká 34 parkovacích stání. Výstup z garáží vede do středu piazzetty. Tento veřejný prostor je tvořen ostrůvky s různou náplní, které prostor člení a dávají mu charakter – vodní plocha, pískový mlat, trávník, zeď, květinový záhon, kačírek se sukulenty.

Technické řešení – kulturní centrum – konstrukční provedení,

Stávající budova je postavena v systému MSOB. Tento montovaný skelet umožňuje rozebrání stavby a díky tomu provedení mého konceptu rekonstrukce. Nepotřebné části stavby jsou rozebrány a zachované části jsou očištěny na nosnou konstrukci. Na tuto nosnou konstrukci jsou napojeny radiálně uspořádané ocelové rámové příhradové nosníky, které přizpůsobují svůj sklon tvaru centra. Nosníky jsou kloubově uloženy a tím jsou schopné vyrovnávat různé sedání starých a nových konstrukcí a i různé vlastnosti železobetonu a oceli.

Nosníky mají vytvořenou novou základovou konstrukci, která by pravděpodobně musela být spřažena se stávajícími základy. Stropy jsou železobetonové a vynášeny pomocí U- profilu, který je navařen k nosníkům a obíhá okolo celé stavby jako

ztužující prstenec. Zavětrování konstrukce řeší prostorově umístěná ocelová táhla mezi rámovými nosníky.

Fasáda je zavěšena na příhradových nosnících. Je celoskleněná, navržená jako polostrukturální zasklení s horizontálními příčlemi. Jako stínění jsou před ní pomocí I-profilu vyneseny lamely z eloxovaného hliníku.

Objekt je vytápěn teplovodní soustavou podlahového vytápění, pomocí tepelného výměníku ve spodním podlaží, který se napojuje na parovod.